

Betreft: Consultatie conceptwetsvoorstel transparantie maatschappelijke organisaties.

Bruchem, 19 februari 2019,

Geachte minister Dekker,

Als kerkrentmeester van de Hervormde Gemeente te Bruchem, maar ook als 'gewone Nederlander', maak ik bezwaar tegen de in het bovengemelde wetsvoorstel opgenomen verplichting, dat donaties van meer dan € 15.000 openbaar moeten worden gemaakt.

Een belangrijk punt van kritiek op het voorstel is dat voor veel christenen geldt dat ze hun giften niet openbaar maken, op grond van het Bijbelse gebod 'dat je je linkerhand niet moet laten weten wat je rechterhand doet'. Dat gebod is mede bedoeld om te voorkomen dat 'grote gevers' onevenredig veel invloed krijgen in kerkelijke gemeenten. Dit geldt eveneens voor andere organisaties.

In de tweede plaats: de meeste gevers stellen het niet op prijs om met naam en adres bekend te worden bij 'jan en alleman'. Het kan hen dus weerhouden om voortaan ruimhartige giften te geven. In kerkelijke gemeenten kan dit met name bij forse investeringen, zoals een nieuw kerkgebouw, nadelige effecten hebben. Dit geldt ook bij het nalaten via een testament, en dan niet alleen voor kerkelijke gemeenten, maar ook voor liefdadigheidsorganisaties.

Ten derde: het wetsvoorstel schaadt het recht op privacy van gevers die onbekend wensen te blijven; het lijkt dan ook op gespannen voet te staan met de onlangs aangescherpte privacywetgeving. Ik kan me ook voorstellen dat de beoogde openbaarheid lieden met minder goede bedoelingen op kwalijke ideeën brengt, onder het motto: 'kennelijk is daar wat te halen'.

Tenslotte: welk nut heeft de openbaarmaking in de voorgestelde vorm? Om een concreet, uiteraard hypothetisch, voorbeeld te noemen: welk belang is ermee gediend dat heel Nederland weet dat de heer M. Rutte te 's-Gravenhage een bedrag van € 16.500 heeft gedoneerd aan het Nederlands Bachkoor? De gedachte dat transparantie van geldstromen bepaalde vormen van kwaad zou kunnen blootleggen of zelfs voorkomen, lijkt mij tamelijk naïef. Bovendien is het bezwaarlijk dat feitelijk het publiek of de journalistiek worden belast met het opsporen van ongewenste activiteiten. Ervaringen met sociale media geven aan dat dit tot zeer vervelende vormen van heksenjachten kan leiden.

Een en ander is voor mij reden om te bepleiten het voorliggende wetsvoorstel in zijn huidige vorm in te trekken. Ik kan me wel voorstellen dat er voor grotere giften een verplichting komt, deze periodiek te melden, bijvoorbeeld bij de Belastingdienst. Die kan dan actie ondernemen als de melding daartoe aanleiding geeft.

Hoogachtend,

Ir. C. van Bruchem
Bruchem